

fartsorganisation (ICAO), De Forenede Nationers Organisation for Undervisning, Videnskab og Kultur (UNESCO) og De Forenede Nationers Ernærings- og Landbrugsorganisation (FAO) trufne aftaler om at give disse institutioners embedsmænd adgang til at benytte De Forenede Nationers laissez-passes, når de rejser på embeds vegne.

c. Overenskomst mellem De Forenede Nationer og Den Internationale Flygtningeorganisation (IRO).

Efter at Danmark som den 15. stat havde tiltrådt flygtningeorganisationen den 20. august 1948, var denne trådt i funktion. Den havde derefter gennem det økonomiske og sociale råd afsluttet en overenskomst med De Forenede Nationer om dens anerkendelse som særlig institution. Denne overenskomst behandlede i 2. og 3. fællesudvalg, hvor forskellige landes repræsentanter udtalte sig anerkendende om flygtningeorganisationen, der havde repatrieret mange flygtninge og tvangsforflyttede personer og skaffet andre et fast opholdssted, medens repræsentanter for de østeuropæiske lande angreb dens virksomhed.

Ved sagens behandling udtalte Sovjetunionens repræsentant sig mod godkendelsen, idet han fandt, at IRO handlede i strid såvel med flygtningenes og de tvangsforflyttede personers interesser som med De Forenede Nationers formål og principper. Han rettede en række beskyldninger mod organisationen for dens behandling af flygtningene i lejrene og hævdede, at institutionen var et hjælpeorgan for De Forenede Stater og England, som forfulgte politiske formål med den. Den tjente ikke freden og brugtes desuden til at skaffe billig arbejdskraft. Sovjetunionen var derfor imod at anerkende IRO som særlig institution.

Også den polske repræsentant var imod at godkende overenskomsten og begrundede det navnlig med, at pagtens artikel

63, der talte om anerkendelse af de særlige institutioner, tog sigte på varige institutioner, ikke midlertidige som IRO.

Der var ingen andre talere, og resolutionen om godkendelsen blev derefter vedtaget med 30 stemmer, deriblandt Danmarks.

d. Overenskomst mellem De Forenede Nationer og Den Interguvernemendale Rådgivende Skibsfartsorganisation.

Det forberedende udvalg for denne nye institution, som endnu ikke har fuld status, da der ikke foreligger det tilstrækkelige antal ratifikationer af overenskomsten om dens oprettelse, havde i august forhandlet med det økonomiske og sociale råd om en overenskomst mellem skibsfartsorganisationen og De Forenede Nationer af samme art som de med andre særlige institutioner afsluttede overenskomster. Som resultat af forhandlingerne blev der truffet en overenskomst, som godkendtes af plenarforsamlingen den 18. november 1948.

6. Konventionen om økonomisk statistik.

Spørgsmålet om overførelse til De Forenede Nationer af de funktioner og den myndighed, som Folkeforbundet udøvede i henhold til den internationale konvention om økonomisk statistik, undertegnet i Genève den 14. december 1928, blev af forsamlingen henvist til behandling i 6. udvalg. Det drejede sig om i overensstemmelse med den af det økonomiske og sociale råd den 2. marts 1948 vedtagne beslutning at godkende en protokol om ændringer i den nævnte konvention, samt om at henstille til alle de stater, der havde tiltrådt selve konventionen, snarest at underskrive protokollen.

Selve dette spørgsmål var af rent formel art og gav ikke anledning til større diskussion. Det i udvalget oprindeligt fremsatte resolutionsudkast indeholdt desuden en anmodning til det økonomiske og sociale råd og generalsekretæren